

РЕШЕНИЕ

№ 3864

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 01.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2974** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на „МАЙОР ЙОРДАНОВ“ ООД срещу Заповед № РА-18-99/28.11.2022г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл.57а, ал.3 ЗУТ е наредено на жалбоподателя да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект – „Павилион № 7 /група Б“, част от „Търговски комплекс /павилиони/ в подлеза на [улица]– спирка „Окръжна болница“, находящ се в имот с идентификатор 68134.4082.797.4 – обект за транспортната, техническата инфраструктура, представляващ пешеходен подлез на спирка за масовия градски транспорт „МБАЛ „Св.Анна“ /Окръжна болница/.

Жалбоподателят моли за отмяната на заповедта като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на закона и в несъответствие с целта му. Павилионът бил поставен въз основа на съответните разрешителни като през десетилетното му ползване не били допуснати нарушения на законовата уредба. Обектът не създавал опасност за лица и имущество, не създавал транспортни неудобства и затруднения, нито бележел несъответствия с архитектурната среда и оформените търговски площи в района. Претендира присъждане на направените по производството разноски. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по оспорването, в писмено становище, представено с административната преписка, оспорва основателността на жалбата като намира, че при издаване на оспорената заповед са спазени всички законови изисквания. Претендира присъждането на разноски. В съдебно заседание изложеното в становището се поддържа чрез юрк.Ч..

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.214, т.2 ЗУТ и от лице, което има правен интерес от оспорването. С оглед липсата на представени от ответника доказателства за съобщаване на оспорения акт на жалбоподателя, съдът приема, че оспорването е реализирано в преклузивния 14-дневен срок по чл.215, ал.4 ЗУТ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – главният архитект на Столична община. Съгласно разпоредбата на чл.57а, ал.3 ЗУТ кметът на общината, съответно началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или оправомощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на обекта по чл.56, ал.1 и 57, ал.1 ЗУТ. Правомощията да издава заповеди за премахване на обектите по чл.56, ал.1 ЗУТ на основание чл.57а, ал.3 ЗУТ кметът на Столична община е предоставил на главния архитект със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. – т.1.35 от нея.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма като съдържа задължителните реквизити по чл.59, ал.2 АПК, доколкото в приложимия специален закон не са разписани конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са в т.ч. фактическите основания за издаване на акта, което е предпоставка за упражняване от съда на контрол за материална законосъобразност.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Спазена е и процедурата, предвидена в специалния закон по чл.57а, ал.2 ЗУТ. Производството е образувано със съставянето на Констативен акт № РМЛ18-ДГ66-33-06/26.07.2021г. от служители на район „М.“, с който е установено, че процесният павилион с площ от 5,88 кв.м, разположен в имот публична общинска собственост /за което е представен АОС № 2394/17.12.2018г./, е поставен въз основа на издадено Разрешение за строеж № 714/22.12.2000г., съгласно чл.197 ЗТСУ /отм./ и чл.120а ППЗТСУ. Същият е изграден от леки преградни стени и витрини тип ПВЦ дограма. При изследване на представените документи, в т.ч. разрешението за строеж, е прието, че разрешението за строеж е с изтекъл срок, с оглед нормата на § 87, ал.1 ПЗР НПОРИМДЕРДТСО.

С оглед обстоятелството, че писмото, с което жалбоподателят се уведомява за образуваното производство, се е върнало с отбелязване на известието за доставяне, че

пратката не е потърсена, констативният акт е връчен по реда на § 4, ал.2 ДР ЗУТ – чрез залепване на 13.07.2022г. на съобщение на обекта и на информационното табло в сградата на Район „М.“. За посоченото е съставен Констативен протокол № РМЛ18-ДГ66-33-06-1/14.07.2022г. и Служебна бележка № РМЛ18-ДГ66-33-06-1/26.07.2022г., удостоверяваща сваляне на съобщението от таблото за съобщения. От Констативен протокол № РМЛ18-ДГ66-33-06-01/26.07.2022г. се установява, че в срока за възражения такива не са постъпили.

По делото са приети като доказателства Разрешение за строеж № 714/22.12.2000г., издадено от началника на УАГ СО на основание чл.120а ППЗТСУ и чл.197 ЗТСУ /отм./, с което е разрешено на Столична община, физически и юридически лица, сред които и жалбоподателя /преобразуваното МАЙОР - ЙОРДАНОВ С-ИЕ/, преустройство на павилиони в подлеза на Окръжна болница. Съгласно разпоредбата на чл.197, ал.1 от отменения ЗТСУ, части от тротоари и улични платна и свободни обществени места могат да се използват за строителни площадки, за стоварване на строителни и други материали, отпадъци, сгурия, изкопни маси, стоки, машини, амбалаж и др., както и за разполагане на павилиони, будки, рекламни витрини, сергии и др. във връзка с разносната търговия само с разрешение на съответните служби при общините, след съгласуване със службите по безопасността на движението при Министерството на вътрешните работи. Съгласно чл.120а, ал.1 ППЗТСУ, не се считат за временни постройки съоръжения за търговия, като маси, павилиони, кабинни и други, които са преместваеми. За тези съоръжения не се издава разрешение за строеж, а разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет, а за общински терени - и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. Според ал.2 поставянето на съоръженията по ал.1 върху държавни терени се извършва въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината след съгласуване с министерството или ведомството, което стопанисва терена, а в останалите случаи - с областния управител. Използването на съоръженията се извършва при условията и по реда на Закона за държавната собственост и на правилника за прилагането му.

Представено е и Удостоверение № 69/01.07.2002г. за ползване на обекта по предназначение, както и Споразумение № РМЛ16-ДГ66-83/26.04.2016г., сключено между Столична община и „МАЙОР-ЙОРДАНОВ И СИЕ“ СД за заплащане на месечно обезщетение за ползването на общинския имот.

Въз основа на съставения констативен акт е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която е прието, че процесният павилион е поставен в нарушение на чл.56, ал.2 и ал.5 във вр. с чл.57а, ал.1, т.1 и т.2 ЗУТ – без разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината и без изричното писмено съгласие на собственика.

Въз основа на установеното по делото съдът приема, че заповедта е съответна на материалния закон.

Разпоредбата на чл.57а, ал.1 ЗУТ предвижда, че обектите по чл.56, ал.1 и чл.57, ал.1 се премахват, когато: 1. са поставени без одобрена схема, когато такава се изисква, и/или без разрешение, в противоречие със схемата и/или в противоречие с издаденото разрешение; 2. са поставени без правно основание или правното основание за одобряване на схемата и/или за издаване на разрешението за поставяне е отпаднало; 3. не отговарят на правилата и нормативите за устройство на територията; 4. не отговарят на изискванията по чл.169, ал.1, т.1, 2, 3, 4, 5 и ал.3, т.1; 5. представляват

реклама, забранена със закон; 6. срокът на схемата и/или на разрешението за поставяне е изтекъл; 7. обектът е запазен с вода и не е включен в уличната канализация или не е изградена локална система за запазен на отпадните води; 8. не отговарят на други изисквания, определени с нормативен акт.

Фактическите установявания по делото обуславят извод, че процесният обект подлежи на премахване в хипотезата по т.б.

Както се посочи, съгласно чл.56 ЗУТ върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти; преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности; преместваеми обекти за временно обитаване при бедствия; преместваеми обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната. В ал.2 са посочени условията за поставяне – издадено разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината като схемата за поставяне определя пространственото разположение, вида, типа, размерите и предназначението на обекта по ал.1, т.1 и 2. Условията и редът за издаване на разрешението за поставяне на обектите, за одобряването и за изискванията към схемата и проектната документация се определят с наредба на общинския съвет, като в наредбата, в зависимост от вида и предназначението на обекта, се поставя изискване за предоставяне на инженерно-техническа част или конструктивно становище.

В случая това е Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 717 на СОС по Протокол № 71 от 06.11.2014г., в сила от 06.11.2014г., която в чл.3, ал.1 предвижда, че разрешения за поставяне на преместваеми обекти, рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи и елементи на градско обзавеждане се издават въз основа на схеми за поставяне върху имоти - собственост на държавата или на общината, и въз основа на скица с указан начин на поставяне върху имоти - собственост на други лица. Съгласно чл.30, ал.1 от наредбата, разрешение за поставяне на преместваеми обекти и на рекламни елементи се издава за срока на договора със собственика на имота или за срока на даденото съгласие от собственика на имота, но за не повече от пет години. Съгласно § 5, ал.3 ПЗР НПОРИМДЕРДТСО действащите към момента на влизане в сила на тази наредба разрешения за поставяне, издадени без определен срок, каквото е процесното, се смятат за издадени за максимално определения срок по тази наредба. С оглед обстоятелството, че наредбата е приета с Решение № 717 на СОС по Протокол № 71 от 06.11.2014г. и е в сила от 06.11.2014г., петгодишният срок по чл.30, ал.1 НПОРИМДЕРДТСО е изтекъл на 06.11.2019г. и процесният обект подлежи на премахване.

Макар ответникът в оспорената заповед да е мотивирал изтичането на срока на разрешението за поставяне, посочвайки разпоредбата на § 87, ал.1 от преходните и заключителни разпоредби на отменената НПОРИМДЕРДТСО, не е налице процесуално нарушение от категорията на съществени, тъй като правната квалификация на фактите, направена от административния орган не обвързва съда.

Оспореният акт съответства и на целта на закона, обективирана в правната норма - недопускане държането на обекти по чл.56, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗУТ при наличие на основание, установено в чл.57а, ал.1 ЗУТ за тяхното премахване.

С оглед изложеното, като извърши проверката по чл.168, ал.1 на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира оспорения акт за издаден от компетентен административен

орган, в установената форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон, в съответствие с целта на закона, поради което жалбата срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски по делото. Същият е бил представляван от юриконсулт, чието възнаграждение следва да се определи съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.3 АПК в размер на 100 лева, предвид липсата на фактическа и правна сложност на спора.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МАЙОР ЙОРДАНОВ“ ООД срещу Заповед № РА-18-99/28.11.2022г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА „МАЙОР ЙОРДАНОВ“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано на основание чл.215, ал.7, т.4 ЗУТ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: